

7 Og det skete, samme dag, gik Jesus ud af huset og sad ved søen. Og store skarer blev samlet sammen til ham, så han gik op ind i et skib og sad, og hele skaren stod på bredden. Og han talte meget til dem i lignelser, og sagde, Se, en sædemand gik frem for at så. Og da han såede, faldt nogle frø ved vejkanterne, og fuglene kom og fortærede dem. Nogle faldt på stenede steder, hvor de ikke havde meget jord, og straks sprang de op. Og da solen var op, var de brændt fordi de ikke havde nogen dybde af jorden; og fordi de ingen rod havde, visnede de væk. Og nogle faldt blandt torn, og tornene sprang op og kvalt dem. Men andre faldt ind i godt jord og frembragte frugt: nogle hundrede gange, nogle tres gange, og nogle tredive gange. Hvem har ører at høre, lad ham høre.

² Derefter kom disciplene og sagde til ham, Hvorfor taler du til dem i lignelser? Han svarede og sagde til dem, Fordi det er givet til jer at kende Himlene rigets hemmeligheder, men til dem er det ikke givet; for hvem som helst modtager, til ham skal gives, og han skal have mere overflod. Men hvem som helst der fortsætter med ikke at modtage, fra ham skal tages bort selv det han har. Derfor, taler jeg til dem i lignelser fordi de seende, ser ikke, og hørende, hører de ikke, heller ikke forstår de. Og i dem er profetien opfyldt af Esajas angående dem, som siger, Ved at høre skal I høre og skal ikke forstå, og seende skal I se og ikke bemærke; for dette folks hjerte er vokset fedt, og deres ører er sløve af hørelse, og deres øjne har de lukket, så ikke på noget tidspunkt skulle de se med deres øjne, og høre med deres ører, og skulle forstå med deres hjerter, og skulle blive omvendt, og jeg skulle helbrede dem.

³ Men velsignede er jeres øjne, for de ser, og jeres ører, for de hører. Og velsignede er I fordi disse har kommet til jer at I må forstå dem. Og sandelig siger jeg til jer, mange retfærdige profeter har ønsket at se disse dage som I ser, og har ikke set dem, og at høre det som I hører, og har ikke hørt.

⁴ Hør derfor lignelsen om sædemanden. Når nogen hører rigets ord og ikke forstår, da kommer den onde og taget det bort der blev sået i hans hjerte; det er ham der modtaget frø ved vejkanterne. Men han der modtog frøet ind i stenede steder, den samme er han der hører ordet og beredvilligt med glæde modtage det, alligevel har han ikke rod i sig selv og udholder kun for et stykke tid; for når modgang eller forfølgelse opstår på grund af ordet, straks er han fornærmet. Han også som modtog frø blandt tornene er han der hører ordet, og omsorgen af denne verden og rigdommens bedrag kvæler ordet, og han bliver ufrugtbar. Men han der modtog frø ind i den gode jord er han der hører ordet og forstår og udholder, som også bærer frugt og frembringer: nogle hundrede gange, nogle tres, og nogle tredive.

⁵ En anden lignelse fremsatte han for dem, ved at sige, Himlenes rige sammenlignes til en mand der såede godt frø i sin mark, men mens han sov, kom hans fjende og såede ukrudt blandt hveden og gik sin vej. Men da bladet var spranget op og frembragt frugt, så vist også ukrudtet. Så husholderens tjenere kom og sagde til ham, Herre, såede du ikke godt frø i din mark? Fra hvor så har den ukrudt? Han sagde til dem, En fjende har gjort det. Og tjenerne sagde til ham, Ønsker du så at vi går og samler dem op? Men han sagde, Nej, for at ikke mens I samler op ukrudtet, opdyrder I også hveden med dem. Lad begge vokse sammen indtil høsten,

og på høstens tid vil jeg sige til høstmændene, Saml sammen først hveden ind i mine stalde, og ukrudtet er bundet i bundter for at brændes.

⁶ En anden lignelse fremsatte han til dem, ved at sige, Himlenes rige er såsom et enkelt sennepsfrø som en mand tog og såede i sin mark, som sandelig er det mindste af alle frø, men når det er vokset, er det den største blandt urter og bliver et træ, så at luftens fuglen kommer og overnatter i grene deraf.

⁷ En anden lignelse talte han til dem: Himlenes rige er såsom surdej, som en kvinde tog og gemte i tre mål mel, indtil det hele var syret.

⁸ Alt disse talte Jesus til skarene i lignelser, og uden en lignelse talte han ikke til dem, for at det kunne blive opfyldt der var sagt af profeterne, ved at sige, Jeg vil åbne min mund i lignelser, jeg vil udtale ting der har været hemmeligholdt fra verdens grundlagelse.

⁹ Derefter sendte Jesus skaren væk og gik ind i huset. Og hans disciple kom til ham, og sagde, Erklære til os lignelsen om markens ukrudt. Han svarede og sagde til dem, Han der sår det gode sæd er Menneskesønnen. Marken er verden. Det gode frø er rigets børn, men ukrudtet er ondenes børn. Fjenden der såede dem er Djævelen. Høsten er verdens ende, eller de ondenes ødelæggelse, og høstmændene er englene eller budbringerne der sendes af Himlen. Som derfor ukrudtet bliver samlet og brændt i ilden, sådan skal det være ved slutningen af denne verden, eller ødelæggelsen af de onde. For på den dag, før Menneskesønnen skal komme, skal han sende frem sine engle og budbringere af Himlen, og de skal samle ud af hans rige alt der fornærme og dem som gør ulighed, og skal kaste dem ud blandt de onde. Og der skal være gråd og gnidsel af tænder, for verden skal brændes med ild. Da skal de retfærdige skinne frem som solen i deres Faders rige. Hvem har ører at høre, lad ham høre.

¹⁰ Igen, er Himlenes rige såsom en skat gemt i en mark. Og når en mand har fundet en skat der er skjult, sikrer han det, og straks, af glæde deraf, går og sælger alt hvad han har og køber den mark.

¹¹ Igen, er Himlenes rige såsom en købmand der søger gode perler, som, da han havde fundet en perle af stor pris, gik han og solgte alt hvad han havde og købte den.

¹² Igen, er Himlenes rige såsom et net der blev kastet ind i søen, og samlede af enhver art, som, når det var fyldt, trak de til land, og satte sig ned og samlede det gode ind i kar, men kastede det dårlige væk. Sådan skal det være ved verdens ende - og verden er de ondes børn. Englene skal komme frem og adskille den onde fra blandt de retfærdige og skal kaste dem ud ind i verden til at blive brændt. Der skal være gråd og gnidsel af tænder.

¹³ Jesus sagde til dem, Har I forstået alt dette? De siger til ham, Ja, Herre. Da sagde han til dem, Hver skriftkloge vel instrueret i tingene af Himlenes rige er såsom en husholder, en mand derfor der frembringer ud af sin skat det der er nyt og gammelt.

¹⁴ Og det skete, da Jesus var færdig disse lignelser, han gik derfra. Og da han har kommet ind i sit eget land, underviste han dem i deres synagoge, i den grad at de var forbløffede

og sagde, Hvorfra har denne Jesus denne visdom og disse mægtige gerninger? Er det ikke snedkerens søn? Er ikke hans mor kaldet Maria? Og hans brødre, Jakob, og Josef, og Simon, og Judas, og hans søstre, er de ikke alle med os? Hvorfra har denne mand da alle disse ting? Og de blev fornærmet af ham. Men Jesus sagde til dem, En profet er ikke uden ære, undtagen i sit eget land og i sit eget hus. Og han gjorde ikke mange mægtige gerninger der på grund af deres vantro.